

A custodit vniuersos sub umbra alarum suarum, ne cum impijs illius bonitate ad condemnationem vtamur. Parum Christianus pius est, qui ita intendit coelestibus ac spiritibus donis, ut ista corporea & temporaria, quibus interim belle fruitur, nulla gratiarum actio & estimatione digna putet.

Homines & bestias saluas Domine.] Observandum hic est, quis sit Deus saluandi: & quam communiter haec virtus & bonitas consideranda sit, & querenda in Deo. Qui non modò iustos, sed homines vniuersos: nec homines tantum, sed & bestias saluat: id est, conseruant vita ne pereant. Quam sunt illi insani, qui non bestijs modò suis, apud quosdam diuos, Valentum, Vuandalinum, & nescio quos alios, sed & sibi ipsi & alijs hominibus salutem apud mortuos querendam putant?

TERTIA PARS PSALMI.

Tertio loco, preicatione Psalmum concludit, dicens:

10. Prætende bonitatem tuam cognoscitibus te, & iustitiam tuam rectis corde.
11. Ne pertingat usq; ad me pes superbiae, & manus impiorum ne moueat me.
12. Ibi cadent operantes iniquitatem, impellentur, nec poterunt consistere,

Lectione nihil habet obscuri.

His versibus orat pro defensione & conseruatione tam aliorum, qui Deum cognoscunt, & recti sunt corde, quam sui. *Prætende*, inquit, *hanc bonitatem tuam ante eos qui te cognoscunt, & recti sunt corde*, velut vallum quoddam, ne queant ad me pertingere superbi ac præfaci, quia impia manu conantur nos extinguere: prohibeat ista tua bonitas, ne manus impiorum me loco moueat. Quin ibi cadent operantes iniquitatem, ibi impellentur, & ita impellentur, ut nequeant consistere. Videtur mihi omnino Propheta orare Deum, ut pro defensione sui, eam bonitatem culus meminit, sinat esse loco valli cuiusdam munitissimi, quo cinguntur ciuitates in ob sidionibus, ne imminens hostis ad muros per tingere queat sed magis in illud ita impellatur, ut cadat, nec queat consistere.

Videmus ergo hoc loco, quod refugium nostrum collocare debeamus, aduersus insultus hostiles impiorum: nempe in unam Dei bonitatem, quam imaginari debemus esse rectis corde instar valli, quo ab incursu hostili defendantur, & pereant improbi.

Observandum etiam est, quam fortiter secoletur fiducia diuinæ bonitatis: quæ cum apparet tanta esse in reprobis, etiam bestijs, certè nequeat deserere rectos corde. Ita & Christus Matthæi 6. & 10.

Sed iuxta expendendum est, quid sit cognoscere Dominum, cum & Iudei & Turci hodie velint pro talibus haberi. Cognitio Dei triplex est: 1. Communis omnium, qua dicunt esse unum Deum, qui creauerit omnia. 2. Qua voluntas & bonitas ipsius cognoscitur. 3. Qua pro Deo Domino, patre suo illum agnoscit, qui pius est: ut filius patrem, & pater filium agnoscit Iuxta illud Matth. 7: Non noui vos. & Ioannis 10: Cognoscunt me meæ, & ego cognosco illas. Postiores duæ cognitiones sunt Christianorum tantum: hoc est, verè piorum & electorum.

PSALMVS XXXVII.

ARGUMENTVM PSALMI.

Quoniam periculum est, ne qui imbecilli adhuc fide sunt, & minus exercitati in rerū cognitione, per impiorum prosperitatem offendantur, & à studio pietatis auocentur cogitantes nullā esse vel iustitiae vel iniustitiae rationem apud Deum, propterea quod videant impios habere iuxta hoc seculū prospere, esse diuites. & potentes: instituit hoc Psalmo Propheta, remedium cōtra eam tentationē, de qua & infra copiosè tractat Psalm. 74. Et Propheta Hieremias idē argumentum versat cap. 12. Itaq; hic Psalmus amplis vrbibus omnium est accommodatissimus in quibus tantopere florent & dinitys abundant homines nullo timore Dei prædicti, idq; in conspectu quamplurimum pauperum & egenorum.

Divisio Psalmi.

Diues est hic Psalmus in suo genere, & plenus argumentis ad propositū facientibus: quæ, ut sit, ubi indulgetur animi affectibus, præter ordinē usurpatas sunt, ut difficile sit omnia ordine comprehendere. Seruabimus tamē interea huc dispositionis ordinem, ut quæcumq; isto Psalmo tractantur, collocemus in tres classes.

1. Prima habeat ea, quæ cōplectuntur Psalmi propositionem, quam pījs persuadere conatus Propheta, ad quādā adhortans, à nonnullis auocans.

2. Altera contineat in se argumenta persuasionum.

3. Tertia occurat temptationibus, quibus moueri poterunt imbecilles fide. Tractabimus tamen Psalmū, non ad normam & seriem huius dispositionis, sed magis iuxta versuum ordinem, ybiq; ostendentes, in quā classem quisq; versus pertineat.

Ne bilem tibi moueant maliciosi, neq; inuidæas operarijs iniquitatis.

Ne bilem tibi moueant.] Ebr. רְאֵל הַתָּהָר. Græc. & vulg. Lat. Noli emulari. Hieron. Noli contendere. Iustin. Ne sequaris. Pagnin. Ne misceas te. Tigurina. Ne succenseas. Campensis. Nihil te moueat. Neq; inuidæas.] Ebr. נְאֵל הַתָּהָר. Græc. & vulg. Lat. Neq; zelauerit. Sic & Felix, & Pagnin. Hieron. Iustin. Neq; emuleris.

Pertinet hic primus versus ad primam classem ac propositionem, quæ hoc habet, ut ad studium pietatis adhortetur, & quæ ab illo auocant, dehortando amoliantur.

Dehortatur autem à duobus hoc versu Propheta: quæ ut talia sunt, quæ non modicè auocent à tenore seruandæ pietatis, ita pietatis studiosis, nisi cauti sint, infensissima sunt.

D 3 Ne bilem

VERS. I.

LECTIO

Vers. 1.

Vers.